

Beck Mihály professzor emléke (1929–2017)

Negyedszázaddal ezelőtt, mikor felmerült az addig már négyszer elindított és ugyanannyiszor megszűnt *Debreceni Szemle*, mint a város és régió szellemi és kulturális életét a legszélesebb olvasóközönséggel megismertetni szándékozó tudományos folyóirat újra indításának gondolata, Beck Mihály professzor rögtön mellé állt, támogatta és vállalta az Alapítvány kuratóriumának tagságát. Közismert volt erős szegedi kötődése, élete első évtizedeit ott töltötte, s csak később lett nálunk a Kossuth Lajos Tudományegyetem Fizikai Kémiai Tanszékének vezetője. Tegyük hozzá, rendkívül eredményes és sikeres vezetője. A kezdetektől odaadással, átérzéssel, tájékozottsággal és rendkívül széles műveltségével segítette folyóiratunkat, a debreceniség szellemében – gyakran szerzőként, már az első számokban is.

Egy évvel ezelőtt megkapta a Magyar Tudományos Akadémia aranyérmét, az évente egy személynek adható legmagasabb kitüntetését. Ebből az alkalomból folyóiratunk 2016. évi 2. számában teljes terjedelmében közöltük két akadémikus tanítványának, később munkatársának összeállítása alapján azt a felterjesztést, tartalmas és teljes laudációt, ami a magas kitüntetést megalapozta: http://szemle.unideb.hu/wordpress/wp-content/uploads/12a-2016-2-beck-mihaly-mta-arany%C3%A9rem-2016_t_f.pdf

Beck professzor kiemelkedő oktatói tevékenységének, tudományos teljesítményének, egyetemi-akadémiai-közéleti szerepvállalásának részleteit ezért most nem ismételjük meg. Kiemeljük viszont azt a nyitott szellemiséget, tudományos sokoldalúságot, tolarenciával párosuló vitaszellemet, konstruktív megközelítést, optimista közvetlenséget, tudósi eredetiséget, amivel Ő hozzájárult szerkesztőségünk tevékenységéhez, folyóiratunk arculatának alakulásához, a tudomány széleskörű megismertetéséhez és elfogadtatásához.

Ezek azok az értékek, most már hagyományok, amelyeket itt és most megköszönünk, amelyeket megőrzünk és a továbbiakban is éltetni kívánunk.